

BÀI BÁO NGHIÊN CỨU GỐC

Thực trạng tai nạn thương tích do chó cắn ở trẻ dưới 16 tuổi sống tại thành phố Cao Bằng giai đoạn 2016-2018

Hà Thị Như Quỳnh^{1*}, Phạm Thị Nhã Trúc²

TÓM TẮT

Mục tiêu: Mô tả một số đặc điểm tai nạn thương tích do chó cắn ở trẻ em dưới 16 tuổi đến tiêm phòng dại tại Trung tâm Kiểm soát bệnh tật tỉnh Cao Bằng 2016-2018.

Phương pháp nghiên cứu: Nghiên cứu mô tả cắt ngang được thực hiện từ tháng 11/2018 đến tháng 9/2019 dựa trên sổ liệu thứ cấp của 1.214 trẻ dưới 16 tuổi đến tiêm phòng dại tại Trung tâm Kiểm soát bệnh tật tỉnh Cao Bằng giai đoạn từ tháng 1 năm 2016 đến tháng 12 năm 2018.

Kết quả: Nhóm tuổi nguy cơ cao là 1-5 tuổi và 6-10 tuổi (40,9% và 39,3%), tỷ lệ bị tổn thương mức độ II chiếm 78,9%, độ III chiếm 21,1%; tỷ lệ bị cắn ở chân là cao nhất (42,3%), tiếp đến vị trí vết thương ở tay (28,0%), vùng đầu, mặt, cổ (22,4%), vùng thân (12,4%), và vùng khác (1,5%); có 12,1% trẻ không được xử trí vết thương tại chỗ, 4% số trẻ đến các cơ sở y tế để tiến hành tiêm dự phòng dại sau ngày thứ 10 trở đi, 77,9% trẻ được tiêm vắc xin.

Kết luận: nghiên cứu cho thấy sự cần thiết phải triển khai các chương trình truyền thông về phòng chống bệnh dại ở nhà trường và cộng đồng về nhóm tuổi có nguy cơ cao là từ 1-10 tuổi; nâng cao kiến thức cho người dân về cách xử lý vết thương ngay và tầm quan trọng của tiêm phòng vắc xin trong vòng 10 ngày sau khi bị cắn.

Từ khóa: tai nạn thương tích, chó cắn, trẻ em dưới 16 tuổi, Cao Bằng.

ĐẶT VẤN ĐỀ

Tai nạn thương tích (TNTT) do động vật tấn công là một vấn đề y tế công cộng khá phổ biến ở các lứa tuổi khác nhau, từ người già cho đến trẻ nhỏ. Theo báo cáo của Trung tâm Kiểm soát bệnh tật Hoa Kỳ năm 2008, TNTT do chó cắn ảnh hưởng tới 1,5% dân số hàng năm, mỗi năm ở Mỹ có 4,7 triệu người bị chó cắn, trong đó 800.000 vết cắn được chăm sóc y tế và 370.000 vết cắn đủ nghiêm trọng để được điều trị tại các khoa Cấp Cứu (1). Trên thế giới các nghiên cứu đều chỉ ra các mối nguy cơ cao về TNTT do chó

cắn cho trẻ dưới 16 tuổi. Nghiên cứu của Smith AM (2018) thực hiện tại Arkansas báo cáo nguy cơ cắn can thiệp phẫu thuật để điều trị TNTT do chó cắn ở trẻ tăng gấp 8,1 lần (95%CI = 2,8–23,6), với mức độ tổn thương nặng hơn (OR = 3,43; 95%CI = 2,1-5,6), và thường vào các vị trí như đầu hoặc cổ (2). Nghiên cứu của Chen HH (2013) còn chỉ ra phần lớn các trường hợp trẻ bị chó cắn lại được gây ra do chó nhà (89,8%). Tại Việt Nam, Viện Vệ sinh Dịch tễ Trung ương cho biết mỗi năm có khoảng 100 trường hợp lên cơn dại do chó cắn dẫn tới tử vong (2011 có 110 trường hợp, 2012 có 98 trường hợp, 2013 có 102

*Địa chỉ liên hệ: Hà Thị Như Quỳnh

Email: nhuquynh85cb@gmail.com

¹Trung tâm Kiểm soát bệnh tật tỉnh Cao Bằng

²Trường Cao đẳng Y tế Bạc Liêu

Ngày nhận bài: 15/07/2019

Ngày phản biện: 22/08/2019

Ngày đăng bài: 31/12/2019

trường hợp). Khoảng 30% số ca tử vong do bệnh dại ở người là trẻ em (3). Riêng trong 7 tháng đầu năm 2019, nước ta đã có 46 ca tử vong do bệnh dại (4). Tại Cao Bằng, từ năm 2010 đến 2017, trên địa bàn toàn tỉnh có 15 trường hợp tử vong do dại. Số người phải điều trị dự phòng sau phơi nhiễm tại Cao Bằng có xu hướng tăng dần theo năm từ 2014 đến 2017 (5), tuy nhiên, nghiên cứu này mới chỉ mô tả thực trạng bệnh dại chứ chưa đề cập được tới tình hình TNTT do chó cắn của trẻ dưới 16 tuổi tại Cao Bằng. Chính vì vậy, nhằm cung cấp thêm thông tin, nâng cao hiệu quả phòng chống TNTT do chó cắn, giảm những cái chết thương tâm do bệnh dại chúng tôi tiến hành nghiên cứu mục tiêu nhằm mô tả một số đặc điểm TNTT do chó cắn ở trẻ em dưới 16 tuổi đến tiêm phòng dại tại Trung tâm Kiểm soát bệnh tật tỉnh Cao Bằng 2016-2018.

PHƯƠNG PHÁP NGHIÊN CỨU

Thiết kế nghiên cứu: Nghiên cứu sử dụng thiết kế nghiên cứu mô tả cắt ngang

Thời gian và đối tượng nghiên cứu: Nghiên cứu được thực hiện từ tháng 11/2018 đến tháng 9/2019 dựa trên số liệu thứ cấp của các trẻ dưới 16 tuổi đến tiêm phòng dại tại Trung tâm Kiểm soát bệnh tật tỉnh Cao Bằng giai đoạn từ tháng 1 năm 2016 đến tháng 12 năm 2018.

Cỡ mẫu nghiên cứu

Cỡ mẫu của nghiên cứu bao gồm toàn bộ dữ liệu của 1.214 trẻ dưới 16 tuổi đến tiêm phòng dại tại Trung tâm Kiểm soát bệnh tật tỉnh Cao Bằng giai đoạn từ tháng 1 năm 2016 đến tháng 12 năm 2018.

Phương pháp thu thập số liệu

Các thông tin của từng trẻ được ghi chép từ sổ lưu trữ tại Trung tâm Kiểm soát bệnh tật tỉnh

Cao Bằng theo bảng kiểm đã được thiết kế sẵn bao gồm các nội dung về thông tin chung, tình trạng thương tích và đặc điểm thời điểm bị cắn của trẻ. Số liệu sau khi nhập được nghiên cứu viên kiểm tra, đối chiếu ngẫu nhiên 10% để đảm bảo độ chính xác của các thông tin này.

Phương pháp phân tích số liệu

Số liệu được phân tích trên phần mềm STATA sử dụng các kỹ thuật thống kê mô tả phù hợp.

Đạo đức nghiên cứu: Nghiên cứu được thực hiện với sự cho phép của Trung tâm Kiểm soát bệnh tật tỉnh Cao Bằng và Hội đồng đạo đức trường Đại học Y tế công cộng theo quyết định số 019-065/DD-YTCC.

KẾT QUẢ

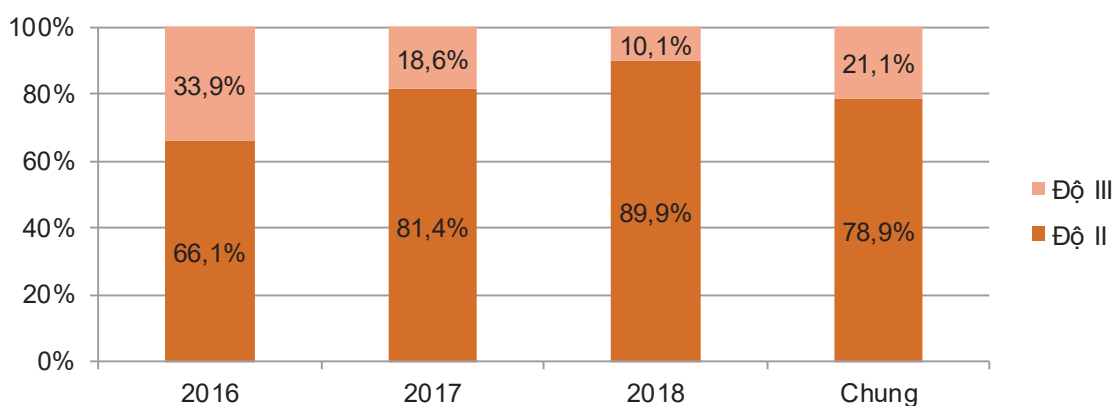
Bảng trên mô tả các thông tin chung về các trẻ <16 tuổi bị chó cắn và được điều trị tại Trung tâm Kiểm soát bệnh tật tỉnh Cao Bằng trong 3 năm từ 2016 đến hết 2018.

Có tổng số 1.214 trẻ được chúng tôi đưa vào nghiên cứu trong 3 năm từ 2016-2018. Trong 3 năm từ 2016-2018, tỷ lệ trẻ bị chó cắn và đến điều trị dự phòng trong năm 2016 và 2018 là bằng nhau (36,7%), riêng năm 2017 thì tỷ lệ này giảm chỉ còn 26,6%. Nhìn chung, phân bố về tuổi và giới tính của các trẻ bị chó cắn không có nhiều thay đổi qua các năm. Các trẻ nam thường hay bị chó cắn hơn các trẻ nữ (63,1% và 38,9%).

Xét về trình độ học vấn, số trẻ có trình độ học vấn cấp tiểu học bị TNTT do chó cắn chiếm tỷ lệ cao nhất (44,1%). Còn lại số trẻ chưa đi học và có trình độ THCS bị TNTT có tỷ lệ lần lượt là 40,9% và 15,0%. Chỉ riêng năm 2016 thì kết quả cho thấy nhóm trẻ chưa đi học có tỷ lệ cao nhất.

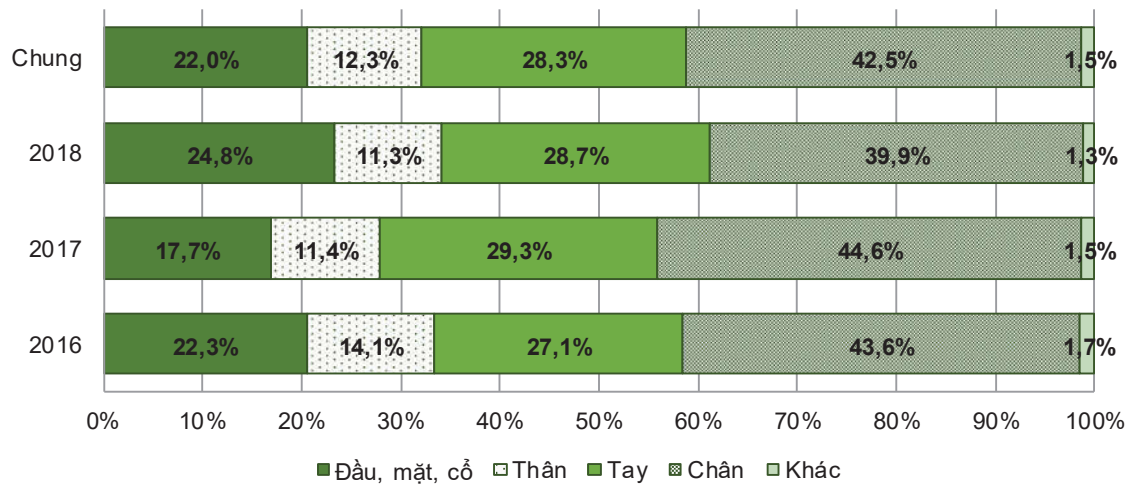
Bảng 1. Thông tin chung về trẻ bị TNTT do chó cắn theo từng năm

Đặc điểm		2016	2017	2018	Chung
		n (%)	n (%)	n (%)	n (%)
Trẻ <16 tuổi bị TNTT do chó cắn		446 (36,7)	322 (26,6)	446 (36,7)	1214 (100)
Nhóm tuổi	1-5 tuổi	212 (47,5)	124 (38,5)	160 (35,9)	496 (40,9)
	6-10 tuổi	159 (35,7)	123 (38,2)	195 (43,7)	477 (39,3)
	> 10-16 tuổi	75 (16,8)	75 (23,3)	101 (20,4)	241 (19,8)
Giới tính	Nam	275 (61,7)	198 (61,5)	293 (65,7)	766 (63,1)
	Nữ	171 (38,3)	124 (38,5)	153 (34,3)	448 (38,9)
Trình độ học vấn	Chưa đi học	212 (47,5)	124 (38,5)	160 (35,9)	496 (40,9)
	Tiểu học (Cấp 1)	175 (39,2)	144 (44,7)	217 (48,6)	536 (44,1)
	THCS (Cấp 2)	59 (13,2)	54 (16,8)	69 (15,5)	182 (15,0)
Tổng		446 (100)	322 (100)	446 (100)	1214 (100)

Biểu đồ 1. Phân bố mức độ thương tổn trong 3 năm từ 2016-2018

Biểu đồ 1 mô tả các mức độ tổn thương ở các trẻ <16 tuổi bị chó cắn và được điều trị tại Trung tâm Kiểm soát bệnh tật tỉnh Cao Bằng trong 3 năm từ 2016 đến hết 2018 tại thời điểm đến khám. Mức độ thương tổn được

chia thành 2 mức: Độ II là vết xước, vết cào, liềm trên da bị tổn thương, niêm mạc; Độ III là vết cắn/cào chảy máu ở vùng xa thần kinh trung ương hoặc vết cắn/cào sâu, nhiều vết. Số trẻ bị tổn thương độ III lên tới 21,1%.

Biểu đồ 2. Phân bố tỷ lệ vị trí vết thương khi bị cắn

Biểu đồ trên mô tả phân bố tỷ lệ vị trí vết thương trên cơ thể trẻ do chó cắn gây ra. Kết quả nghiên cứu chỉ ra rằng, vị trí vết thương phổ biến ở trẻ là ở vùng chân, chiếm tới 42,3%. Trẻ bị cắn tại vùng tay và vùng đầu, mặt, cổ chiếm tỷ lệ tương

đương nhau (22,4% và 28,0%). Tỷ lệ trẻ bị cắn ở vùng thân và các vùng khác chiếm các tỷ lệ khá thấp (12,4% và 1,5%). Phân bố tỷ lệ vị trí vết thương ở riêng từng năm khá tương đương nhau và tương đương với phân bố chung.

Bảng 2. Thực trạng sơ cứu người bệnh sau khi bị cắn

Đặc điểm		2016	2017	2018	Chung
		n (%)	n (%)	n (%)	n (%)
Xử lý vết thương tại chỗ	Có	381 (85,4)	290 (90,1)	396 (88,8)	1067 (87,9)
	Không	65 (14,6)	32 (9,9)	50 (11,2)	147 (12,1)
Thời điểm bị cắn - tiêm	> 10 ngày	11 (2,5)	26 (8,1)	12 (2,7)	49 (4,0)
	≤ 10 ngày	435 (97,5)	296 (91,9)	434 (97,3)	1165 (96,0)
Dự phòng đại	Tiêm vắc xin	341 (76,5)	263 (81,7)	342 (76,7)	946 (77,9)
	Sử dụng huyết thanh kháng đại	39 (8,7)	8 (2,5)	13 (2,9)	60 (4,9)
	Đồng thời tiêm vắc xin và sử dụng huyết thanh	66 (14,8)	51 (15,8)	91 (20,4)	208 (17,1)
Tổng		446 (100)	322 (100)	446 (100)	1214 (100)

Bảng 2 mô tả các ghi nhận về sơ cấp cứu và dự phòng đại các trẻ <16 tuổi nhận được sau khi bị chó tấn công. Kết quả cho thấy, vẫn có tới

12,1% trẻ không được xử trí vết thương tại chỗ, 4% số trẻ >10 ngày mới tiến hành đến các cơ sở y tế để tiến hành tiêm dự phòng. Riêng năm

2016, tỷ lệ tiêm phòng sau 10 ngày kể từ khi bị cắn chỉ là 2,5%, thấp nhất trong cả 3 năm. Đa số trẻ dự phòng đại bằng cách tiêm vắc xin chiếm 77,9%. Qua các năm từ 2016-2018, phân bố tỷ lệ sử dụng các phương pháp dự phòng kháng đại không có sự chênh lệch quá nhiều.

BÀN LUẬN

Trong nghiên cứu này, Theo phân bố tỷ lệ dựa trên nhóm tuổi, tổng số trẻ đến tiêm phòng giai đoạn 2016-2018 tại thành phố Cao Bằng, tuổi từ 1-5 tuổi và 6-10 tuổi chiếm tỷ lệ cao trong số trẻ em bị TNTT do chó cắn gây ra. Điều này có kết quả tương tự với nghiên cứu của Smith AM tại Arkansas, Mỹ (2018) (2), hay Henry H. Chen (2013) (6). So với trong nước, báo cáo của Liên Hợp Quốc năm 2010 chỉ ra rằng, tại Việt Nam, trẻ ở nhóm 5-10 tuổi có tỷ lệ bị động vật cắn cao (7). Có thể thấy, hiện tại trẻ có độ tuổi từ 1-10 tuổi tiềm ẩn nguy cơ TNTT do chó cắn, đặc biệt là nhóm trẻ 6-10 tuổi với tỷ lệ tăng dần qua các năm. Đây là độ tuổi trẻ vô cùng hiếu động, ham chơi, tò mò khám phá thế giới nhưng lại chưa có nhận thức đầy đủ về những nguy cơ cho bản thân từ môi trường xung quanh. Kết quả này cho thấy sự cần thiết của những buổi chia sẻ, hướng dẫn liên quan tới phòng chống chó cắn/phòng chống bệnh đại cho các cơ sở mầm non, tiểu học đặc biệt trong bối cảnh các chương trình tuyên truyền về nội dung phòng chống đại vẫn chưa được quan tâm và thực hiện thường xuyên ở trên địa bàn tỉnh Cao Bằng. Tuy nhiên, các nội dung này cần phải được xây dựng phù hợp, đơn giản, tuân tự từng lớp/cấp học để phù hợp với các đặc điểm tâm sinh lý của trẻ trong từng độ tuổi khác nhau

Theo phân bố tỷ lệ trẻ bị TNTT do chó cắn theo giới, tỷ lệ trẻ bị TNTT ở bé trai cao hơn

bé gái. Điều này có thể lý giải do bé trai ở lứa tuổi nhỏ hiếu động, có xu hướng thích tiếp xúc, chơi đùa với chó, tuy nhiên lại thiếu kỹ năng tự vệ khi bị chó tấn công nên dễ bị cắn và các vết thương thường bị nặng và nhiều hơn so với bé gái (8). Kết quả này có kết quả tương tự với nghiên cứu của Smith AM và cộng sự được thực hiện năm 2018 tại Arkansas, Mỹ (2), hay nghiên cứu của tác giả Nguyễn Thị Thanh Hương (2017) tại vùng Trung du và miền núi phía Bắc (9), tác giả Nguyễn Thị Hiền (2018) tại Nghệ An (10).

Theo hướng dẫn của Tổ chức Y tế thế giới (11) và hướng dẫn giám sát, phòng chống bệnh đại trên người do Bộ Y tế ban hành (12), các mức độ thương tổn từ mức độ II trở lên cần được tiêm vắc xin đại ngay lập tức. Kết quả nghiên cứu cho thấy phần lớn trẻ (78,9%) đến tiêm phòng là trẻ có vết cắn mức độ II, cho thấy người dân đã có ý thức tốt hơn về việc cho trẻ đi tiêm phòng.

Nhận định về vị trí vết thương khi bị cắn, biểu đồ 1 chỉ ra rằng phần lớn vết thương của trẻ tại chân là 42,3%, đáng chú ý là tỷ lệ vết thương có vị trí ở đầu, mặt, cổ - nơi tập trung nhiều dây thần kinh chiếm tới 22,4%. Tỷ lệ trẻ bị chó cắn ở chân trong nghiên cứu của chúng tôi tuy thấp hơn tỷ lệ trẻ bị cắn ở chân trong độ tuổi 6-15 tuổi của tác giả Nguyễn Thị Thanh Hương thực hiện tại tỉnh Phú Thọ năm 2015. Tuy nhiên, tỷ lệ trẻ có vết thương ở vùng đầu, mặt cổ tại nghiên cứu này lại rất cao. Tỷ lệ có vết thương ở vùng đầu, mặt cổ cao hơn hẳn so với tỷ lệ vết thương có vị trí ở đầu, mặt, cổ ở nhóm trẻ 6-15 tuổi trong nghiên cứu tại Phú Thọ năm 2015 (6%) (13).

Trong nghiên cứu này, các đặc điểm sơ cứu sau khi bị chó cắn ở trẻ được tác giả đưa ra bao gồm: tình trạng xử trí vết thương tại chỗ,

thời điểm bị cắn-tiêm, cấp độ dự phòng đại. Có 87,9% trẻ gặp TNTT do chó cắn trong giai đoạn năm 2016 – 2018 được xử trí vết thương tại chỗ, cao hơn hẳn nghiên cứu của tác giả Nguyễn Thị Thanh Hương ở các trẻ lứa tuổi 6-16 tại Phú Thọ (2015) với tỷ lệ trẻ em được rửa vết thương tại thời điểm cắn là 50% (9). Vẫn còn có 45 (trẻ đến tiêm sau 10 ngày là thời điểm an toàn để vắc xin có hiệu quả. Phần lớn các trẻ đều tiêm vắc xin phòng đại (77,9%), nhưng cũng có tới 17,1% trẻ đồng thời tiêm vắc xin phòng đại và sử dụng huyết thanh kháng đại trong giai đoạn 2016-2018, đặc biệt năm 2018 tỷ lệ trẻ có sử dụng cả huyết thanh kháng đại và đi tiêm phòng đại đạt tới 20,4%. Tỷ lệ trẻ tiêm vắc xin phòng đại trong nghiên cứu này cao hơn so với tỷ lệ tiêm vắc xin phòng đại trên trẻ có độ tuổi từ 6-15 tuổi tại trong nghiên cứu của Nguyễn Thị Thanh Hương (2017) tại tỉnh Phú Thọ (26,5%) (13).

Phương pháp nghiên cứu hiện tại sử dụng các số liệu thứ cấp dựa trên hệ thống số liệu giám sát trong giai đoạn từ 2016–2018 nên nghiên cứu viên không thể kiểm soát được quá trình thu thập số liệu ban đầu. Ngoài ra, do hạn chế số liệu chỉ ghi nhận các trường hợp phải điều trị (mức độ tổn thương II và III), nên nghiên cứu chưa bao hàm được toàn bộ các trẻ bị chó tấn công trong giai đoạn này, chưa phản ánh được thực trạng trẻ bị cắn trong cộng đồng. Do vậy, để mô tả toàn diện đặc điểm TNTT ở trẻ dưới 16 tuổi đòi hỏi có thêm nghiên cứu trên đối tượng là những trẻ bị chó cắn không đến tiêm phòng hoặc tiêm phòng ở khu vực khác.

KẾT LUẬN

Các kết quả cho thấy trẻ có tuổi từ 1-5 tuổi và 6-10 tuổi chiếm tỷ lệ cao (40,9% và 39,3%),

tỷ lệ trẻ bị tổn thương mức độ II qua các năm chiếm 78,9%, độ III chiếm 21,1%. Về vị trí vết cắn, tỷ lệ bị cắn ở chân là cao nhất (42,3%), tiếp đến vị trí vết thương ở tay (28,0%), vùng đầu, mặt, cổ (22,4%), vùng thân (12,4%), và vùng khác (1,5%). Về thực trạng xử lý sau khi trẻ bị cắn, có 12,1% trẻ không được xử trí vết thương tại chỗ, 4% số trẻ đến các cơ sở y tế để tiến hành tiêm dự phòng sau ngày thứ 10 trở đi, 77,9% trẻ được tiêm vắc xin.

Từ các kết quả nghiên cứu cho thấy sự cần thiết phải triển khai các chương trình truyền thông về phòng chống bệnh đại ở nhà trường và cộng đồng về nhóm tuổi có nguy cơ cao là từ 1-10 tuổi; nâng cao kiến thức cho người dân về cách xử lý vết thương ngay và sự cần thiết phải tiêm phòng vắc xin trong vòng 10 ngày sau khi bị cắn.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. CDC-Centers for Disease Control and Prevention. Injury Prevention & Control. 2008 [cited 02/02/2019]; Available from: <https://www.cdc.gov/injury/index.html>.
2. Smith, A.M., et al., Characteristics of Dog Bites in Arkansas. South Med J, 2018. 111(8): p. 494-500.
3. Cổng thông tin Viện Vệ sinh Dịch tễ Trung ương. Viện trưởng Viện Vệ sinh Dịch tễ Trung ương hướng dẫn cách phòng chống bệnh đại 2014. 2014 [cited 02/02/2019]; Available from: <http://moh.gov.vn/workspace/pages/tinduongdaynong.aspx?ItemID=5>.
4. Sở Y tế Hà Nội. Nhiều trường hợp tử vong do bệnh đại. 2019 [cited 01/09/2019]; Available from: <http://soyte.hanoi.gov.vn/vi/news/benh-truyen-nhiem/nhieu-truong-hop-tu-vong-do-benh-dai-9364.html>.
5. Đoàn Thị Thắm, Đặc điểm dịch tễ học bệnh đại trên địa bàn tỉnh Cao Bằng năm 2014 – 2017 và đề xuất áp dụng một số năng lực cốt lõi của Một sức khỏe vào công tác phòng chống bệnh. 2017.
6. Chen, H.H., et al., Analysis of pediatric facial dog bites. Craniomaxillofacial trauma & reconstruction, 2013. 6(4): p. 225-232.
7. United Nations Vietnam, Báo cáo tổng hợp -

- phòng chống tai nạn thương tích trẻ em ở Việt Nam. 2010.
8. WHO. Animal bites. 2018 [cited 15/07/2019]; Available from: <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/animal-bites>.
 9. Nguyễn Thị Thanh Hương, và cộng sự, Đặc điểm dịch tễ học của bệnh nhân tử vong do bệnh dại ở các tỉnh trung du và miền núi phía bắc Việt Nam, 2010-2015. *Tạp chí Y học dự phòng*, 2017. 27(6-2017): p. 84-91.
 10. Nguyễn Thị Hiền, Một số đặc điểm dịch tễ học bệnh dại ở người tại Nghệ An giai đoạn 2008–2017. *Tạp chí Y học Dự phòng*, 2018. Số 4 phụ bản 2018.
 11. WHO. Rabies. 2019 [cited 15/07/2019]; Available from: <https://www.who.int/en/news-room/fact-sheets/detail/rabies>.
 12. Bộ Y tế, Quyết định 1622/QĐ-BYT phê duyệt “hướng dẫn giám sát, phòng chống bệnh dại trên người”. 2014.
 13. Nguyễn Thị Thanh Hương, và cộng sự, Thực trạng phơi nhiễm với bệnh dại ở trẻ em nhóm tuổi 6-15 tuổi tại tỉnh Phú Thọ, 2015. *Tạp chí Y học Dự phòng*, 2017. Tập 27.

Current situation of dog bite injuries in children under 16 years old in Cao Bang city, 2016-2018

Hà Thị Như Quỳnh¹, Phạm Thị Nha Trúc²

¹Cao Bang Center for Disease Control

²Medical College of Bac Lieu Province

Aims: To describe some characteristics of dog bite injuries among children under 16 years old, who came to CDC Cao Bang for vaccination against rabies, from 2016 to 2018. **Methodology:** A cross-sectional study was conducted from 11/2018 to 9/2019 based on secondary data of 1,214 children under 16 years old, who had been vaccinated against rabies at CDC Cao Bang, from 1/2016 to 12/2018. **Results:** The high risk age groups are 1-5 years old and 6-10 years old (40.9% and 39.3%), the prevalence of children with level II injuries accounted for 78.9%, level III accounted for 21.1%. Among the biting positions, the prevalence of children who was bitten in the legs was highest (42.3%), followed by bites in the hands (28.0%), head-face-neck (22.4%), torso (12.4%) and others (1.5%). 12.1% of the children was not received necessary first aid, 4% went to health facilities for vaccination after 10 days of being bitten and 77.9% got vaccinated. **Conclusion:** It's necessary to focus on education in prevention strategies at school and community for high-risk age groups from 1 to 10 years old; improve knowledge about first aid and the important of vaccination within 10 days from being bitten.

Key words: *injuries, dog bite, children under 16 years old, Cao Bang.*